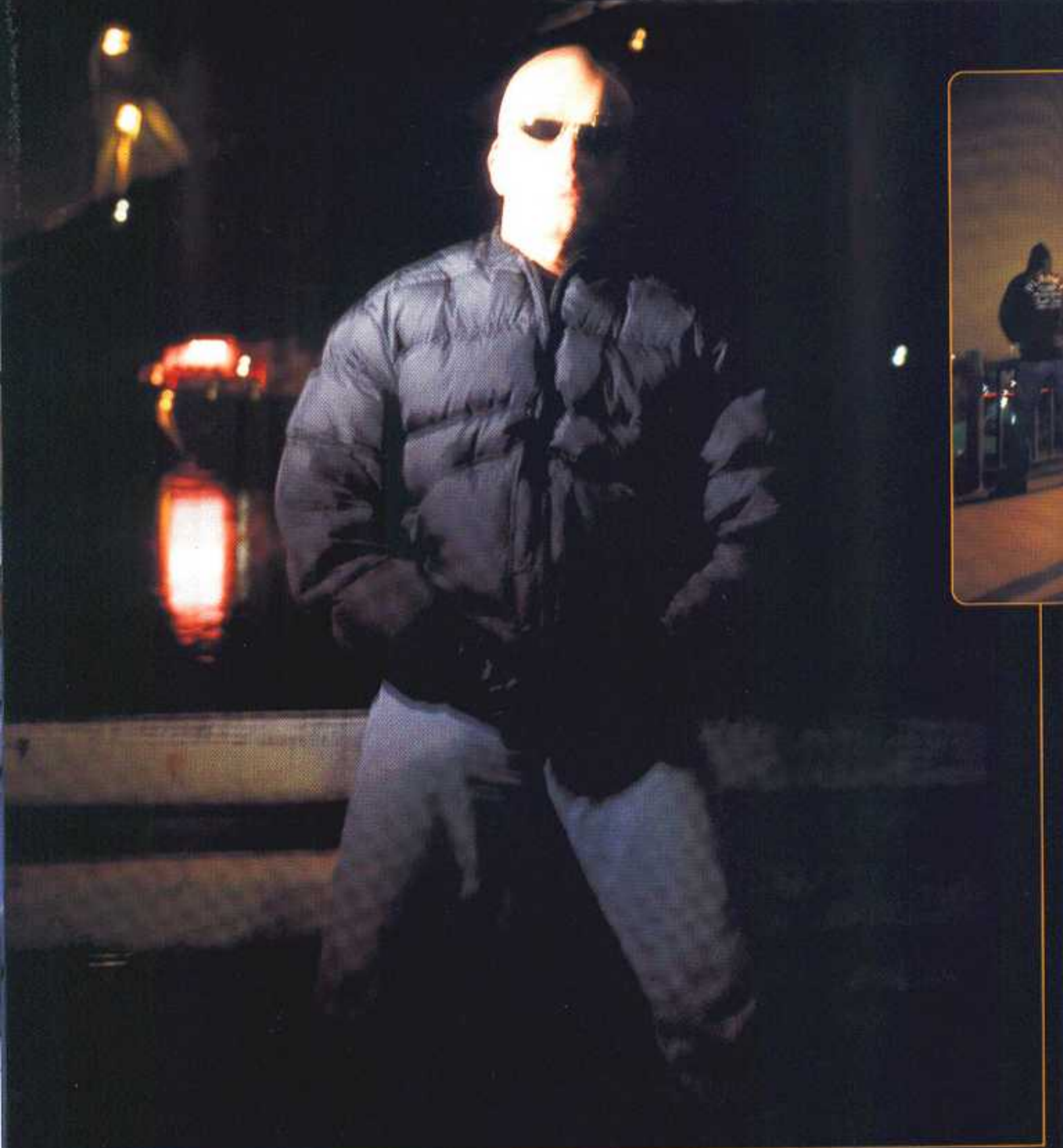

WINTER PRO

DE MIS

DISCOGRAFIE:

Steve Sit - EP (DC 2024)
 Steve Sit - EP (DC 2024)
 Steve Sit - EP (DC 2044)
 Steve Sit - EP (DC 2050)
 Steve Sit - EP (DC 2051)
 Steve Sit - EP (WB 7)
 Steve Sit - EP (WB 5)
 Steve Sit - EP (WB 6)
 Steve Sit & Jan H. - EP (WB 1)
 Steve Sit - EP (WB 2)
 Scorpion R.A. Steve Sit - EP (WB 7)
 Cobra AKA Steve Sit - EP (WB 8)

Stitchhead - We Are Revolution EP
 Stitchhead - EP (WB 1)
 Stitchhead - EP (WB 2)
 Stitchhead - EP (WB 3)
 Stitchhead & Dee Dee - EP (WB 7)
 Jack Lucifer - EP (WB 4)
 Jack Lucifer - EP (WB 444)
 Regn - EP (DC 2041)
 Regn - EP (DC 2042)
 Regn - EP (DC 2054)
 Regn - EP (DC 2055)
 Regn - EP (WB 9)

Mis - EP (DC 2046)
 Mis - single 1
 Mis - EP (DC 2052)
 Mis - EP (ARCADIPANE 3)
 Overlord - EP (WB 1)
 Overlord - EP (WB 2)
 Overlord - EP (WB 3)
 Tschabos - EP (WB 000)
 Tschabos - EP (WB 000)
 Tschabos - EP (WB 000 0)
 Tschabos - EP (DC 2053)
 Tschabos - EP (WB 1000)

Billy The Kid - EP (DC 1)
 Billy The Kid - EP (DC 2)
 E-Man - EP (DC 2057)
 E-Man - EP (ARCADIPANE 4)
 The Ketchik Clan - EP (WB 0)
 Billy Bob - EP (WB 5)
 TTR Shadow Orchestra - EP (WB 0)
 French Connection Remixes - EP (WB 10)
 Rat Of Doom - EP (WB 5)
 Frozen - EP (WB 01)
 Destination - EP (WB 02)

SIE VAN MIRO

Tekst: Gerd Jan Vleugels

HIJ IS MEER DAN ALLEEN DE RECHTERHAND VAN MARC ARCADIPANE, OOI ZIJN GROTE VOORBEELD. HIJ IS NAMELIJK HET OPPERHOOFD VAN DE BERUCHTE KOTZAAKCLAN, DE NATTE DROOM VAN IEDERE TERRORHEAD. EN NA

HET LEZEN VAN DIT ARTIKEL WEET IEDEREEN DAT HIJ EEN MISSIE HEEFT EN WIE ER SCHUIJL GAAT ACHTER DE NAMEN JACK LUCIFER, STEVE SHIT, OVERLORD, SCORPION, COBRA, TSCHABOS, BILLY THE KID, REGN, EVIDENCE, BOLD BOB, E-MAN, FROZEN, RAT OF DOOM EN DESTINATION. AANGENAAM KENNIS TE MAKEN: HET GEHEIME WAPEN VAN PCP, DE FRANKFURTENAAR MIRO.

MYSTERIEUS

"Noem me maar gewoon Miro. Mensen vragen zich tenslotte ook niet af hoe Marilyn Manson in het echt heet. Ik blijf liever een beetje mysterieus", zegt de vierentwintigjarige Duitser, als ik hem naar zijn volledige naam vraag. Het gesprek dat ik met de nuchtere en zelfverzekerde producer/DJ heb, gaat in de eerste instantie dan ook wat moeizaam van start. Niet zozeer omdat we regelmatig van het Duits in het Engels overschakelen, maar omdat Miro zijn identiteit en achtergrond liever verborgen houdt. En gelijk heeft-ie. Laat zijn muziek maar spreken, want die zegt meer dan duizend woorden. Maar stiekem willen we toch zoveel mogelijk weten over één van de beste producers uit Duitsland. En na enig aandringen en doorzagen laat Miro genoeg los, om het vage beeld van hem wat scherper te stellen. Het machtige 'Master Of The Universe', dat hij twee jaar geleden onder de naam Overlord uitbracht, is nog steeds een van de beste industriële hardcore tracks die ik ken. Om nog maar te zwijgen over de talloze terror en speedcore krakers die hij op zijn naam heeft staan. Van zo'n genie wil je alles weten: waar komt hij vandaan, hoe is hij in de hardcore terecht gekomen, waarom klinkt zijn muziek zoals het klinkt, wat zijn de toekomstplannen, etc. Talloze vragen waarop in dit verhaal hopelijk antwoorden komen. Maar laten we bij het begin beginnen. "Ik raakte rond 1991 in de ban van techno en ik ben toen eigenlijk toevallig met produceren begonnen. Ik tikte een Amiga computer met een eenvoudig programma op de kop. Ik werd langzaam geïnteresseerd in het maken van muziek en dat was maar goed ook. Ik was toen waarschijnlijk de grootste PCP-fan die er rondliep in Duitsland. Ik ontmoette Marc en liet hem wat nummers horen. Daarna ging het balletje rollen." Hoe kwam Miro precies in contact met Marc? "Ik kwam vaak in een club hier in Frankfurt, Music Hall. De entree was gratis en ik was er ieder weekend wel te vinden. Er waren altijd maar iets van dertig mensen, haha. Ik had vrienden die PCP kenden en me aan hem voorstelden." Hoe zou Miro de relatie met Marc willen omschrijven en is het niet moeilijk om zowel vrienden als zakenpartners te zijn? "Toen ik met techno begon was Marc zonder twiifel mijn grote voorbeeld. We werden goede vrienden en zakenpartners. Ik ontwikkelde een stijl die hetzelfde gevoel in zich had als Marc zijn producties. Het lot bracht ons als het ware samen. Het is geen geheim dat wij de enige producers zijn van Arcadipane Records. Ik ken Marc nu zes jaar maar onze vriendschap liep niet altijd over rozen. We hebben veel meegemaakt en onze band is steeds hechter geworden. Er is een wederzijds vertrouwen waardoor het mogelijk is dat we tegelijkertijd vrienden en zakenpartners kunnen zijn. We doen nu allebei ons eigen ding en in de toekomst zal dat nog meer het geval zijn. We zijn fan van elkaars muziek, hoewel we beide verschillende dingen doen. We zijn zielsverwanten als het om muziek gaat." Wie zijn Miro's favoriete producers? Naast Marc en Oliver Chesler ken ik eigenlijk geen hardcore producers waar ik tegenop kijk. Het heeft natuurlijk alles met smaak te maken. Hoe is het toch mogelijk dat juist uit Frankfurt twee topproducers komen? "Als je in Frankfurt opgroeit krijg je bepaalde sociale en muzikale invloeden mee. Marc en ik hebben zo'n beetje dezelfde muzikale achtergrond. Daarnaast is Frankfurt uniek in Duitsland, er is geen stad die daar op lijkt. Frankfurt betekent voor mij en Marc overleven. Frankfurt heeft een bepaalde spirit. In 1992 was de techno groot in Frankfurt, dat is niet meer. Het is niet meer rebels. Sinds een aantal jaren geven we bijvoorbeeld geen PCP-feesten meer. Er is een nieuwe generatie jongeren gearriveerd. Jongeren die gehersenspoeld zijn door MTV. Techno is niet cool meer, de scene is verdwenen. Zelfs de bekende club Omen heeft haar deuren gesloten. Ondanks alles heeft de stad me gevormd zoals ik nu ben en houd ik van Frankfurt." Collega en vriend Marc heeft een vrij negatief beeld van de wereld om hem heen, maar weet dit altijd om te zetten in iets positiefs. Is Miro ook zo iemand? "Natuurlijk is er veel geweld en onrecht in de wereld. Het lijkt wel of er geen weg meer terug is en we afstevenen op de ondergang van de wereld. Misschien dat die visie typisch jaren negentig is en dat alleen onze generatie het zo ziet. Ik probeer in ieder geval altijd het beste van mijn leven te maken en zo positief mogelijk zijn. Positief maar ook realistisch."

KOTZAAK

"Kotzaak is begin jaren negentig in het leven geroepen. Het was een periode dat er veel harde en snelle hardcore uitkwam, ook vanuit Nederland. Iedereen wilde harder en wij dachten dat we de meest extreme hardcore ter wereld konden maken. Iedereen die de eerste releases hoorde merkte dat het geen bluf was. Door de jaren heen veranderde de sound ietwat doordat er meer PCP-invloeden in de muziek kwamen." Kun je zeggen dat Miro het opperhoofd van Kotzaak is? "Zeker, ik ben officieus labelmanager van het label. Ik ben in zekere zin ook A&R manager van het label, maar tot dusver heb ik nog geen enkele producer gehoord, die ik goed genoeg vind om te contracteren. Behalve

de releases van Marc natuurlijk. Dat klinkt arrogant maar het is de waarheid. Er zijn helaas maar weinig mensen die deze muziek voor de volle 100% begrijpen." Miro is bekend onder verschillende namen. Ik vraag hem wat de reden daarvoor is en of het niet verwarrend is voor de fans. "Als ik een keiharde Stickhead plaat uitbreng van 250 BPM en daarna een Miro plaat die meer techno is, denk ik dat er juist meer duidelijkheid is. Zo werkt het spelletje nu eenmaal. Techno en Kotzaak onder dezelfde naam uitbrengen is veel verwarrender. Ik beseft echter dat niet iedereen de pseudoniemen kent waaronder ik produceer. Steve Shit is meer de Nederlandse hardcore stijl, sexy gabber maar ruig. Miro is rave muziek met melodie. E-Man en Evidence staan voor futuristische techno en hardcore. Jack Lucifer en Stickhead staan voor het hardere werk en maken allemaal deel uit van de Kotzaak clan." Miro zegt dat Kotzaak een andere weg zal inslaan in 1999. "Het zal minder te maken hebben met techno. Het is puur bedoeld voor extreme muziek, zoals cross-overs met metal bands. Ik wil er niet te veel over vertellen, anders is het geen verrassing meer. Het zal minder speedcore-achtig zijn en serieuzer worden. De muziek blijft wel snel en hard maar wordt muzikaler. Waarschijnlijk met gebruik van zang en arrangementen. Het wordt in ieder geval professioneler. Kotzaak zal alle andere muziek verpletteren. Ik kan de mensen zeggen dat het tot de herfst zal duren voordat er wat uitkomt. Maar het zal het wachten meer dan waard zijn." Hoe is Miro in de speedcore terechtgekomen? "Ik heb een tijd lang naar harde muziek geluisterd, van hiphop tot death metal. Vooral met de deathmetal scene voel ik me erg verbonden. Het is overweldigende muziek die zeer expressief is. Er zit veel fantasie in en de energie spreekt me enorm aan. Het is als een overdonderende film." Is het agressieve muziek? "Absoluut, en op Kotzaak komt alleen maar agressieve muziek uit. Maar het maakt me niet agressief, hoewel er mensen zijn die er opgefokt van raken. Ikzelf kan helemaal opgaan in Kotzaak en alles om me heen vergeten."

HARD TO THE CORE

De doorgewinterde terrorhead zal Miro vooral kennen van het knetterharde Kotzaak label. Hij blijkt echter meer soorten muziek te maken. "Ik heb een aantal drum 'n bass-tracks uitgebracht via het White Breaks label onder de namen Cobra en Scorpion. Maar ik produceer ook trance en techno, dat zijn de releases onder de naam Miro. Ik maak techno in de Jeff Mills stijl voor het technolabel van Marc. Dat vind ik net zo goed coole muziek, aangezien er geen regels zijn. Omdat ik geobsedeerd ben door de hardcorebeats is die techno vanzelfsprekend hard. Het is de laatste tijd bergopwaarts gegaan. Als ik Miro vraag waarom hij ook techno produceert zegt hij het volgende. "Een goede artiest is veelzijdig. Het geeft me geen voldoening om met slechts één muziekstijl bezig te zijn. Dat gaat vervelen. Ik heb eigenlijk altijd al techno gemaakt. In 1991, toen er eigenlijk nog geen hardcore bestond, luisterde ik al naar techno. Door de jaren heen zijn de mensen minder open-minded geworden. Wat vroeger gewoon techno heette splitste zich op in verschillende stromingen. Ik luister ook graag naar hiphop of death metal, zolang het maar goed is. Het liefst luister ik echter naar hardcore. Toch denk ik dat techno en hardcore dicht naar elkaar toe zijn gegroeid. De toekomst is harde, machinale en industriële muziek. De zogenaamde 'future music'." Houdt Miro zelf van de Nederlandse hardcore-sound? "Ik vind niet veel goed, hoewel er uitzonderingen zijn. Veel producers zitten artistiek gezien op een doodlopend spoor. Toch is hardcore bij jullie niet meer zo populair als enkele jaren geleden. Er zal dus iets moeten veranderen en het geeft dan helemaal niet dat de hardcore een commerciële geluid krijgt. Met andere woorden: het gaat erom hardcore ook in het buitenland te promoten,

Nederland is het enige land waar hardcore echt geaccepteerd is, maar Nederland is maar heel klein vergeleken met de rest van de wereld. Ik heb het gevoel dat er wat moet gebeuren in de muziek. Het is mijn missie om alleen maar goede muziek te maken en dat aan de man te brengen. Ik wil een bepaald gevoel overbrengen, of het nu een Miro of Kotzaak nummer betreft. Het gaat niet om de hardheid van de muziek, het gaat om het gevoel dat erin zit." Hoe zou Miro dat gevoel willen omschrijven? "Dat kan ik niet omdat het van binnenuit komt. Ik plan het niet, ik doe het gewoon. Ik ben als een vulkaan die af en toe uitbarst. Wanneer en waarom dat gebeurt weet niemand." Miro staat nog steeds regelmatig achter de draaitafels. Weliswaar nauwelijks in Duitsland zelf maar hij draait wel gemiddeld twee keer per maand in het buitenland. "DJ-en is vooral lol maken maar is totaal iets anders dan produceren. Als ik zou moeten kiezen kies ik voor produceren. Produceren is namelijk creëren, het is iets van jezelf." De reden dat hij de voorkeur geeft aan produceren in plaats van aan draaien is echter tweeslachtig. "Ik vind de sfeer op feesten achteruit gegaan. Ik wil terug naar die vibe van vroeger. Het rebelse gevoel is verdwenen." Gelooft Miro dat die sfeer ooit weer terug komt? "Als ik er niet in zou geloven zou ik niet doorgaan met het produceren van hardcore. Het is een missie om deze muziek te verspreiden. Marc en ik geloven beide dat de muziek sterk genoeg is. Het is alleen moeilijk het imago van hardcore, en de manier om het te presenteren en te promoten, over te brengen naar het publiek. En dan bedoel ik mensen die nog nooit hardcore gehoord hebben, mensen die naar commerciële tv-stations kijken. Ik wil echt niet iedereen tot gabber bekeren. Maar in een wereld waar tientallen miljoenen jongeren leven, zijn er minstens een paar miljoen die van hardcore kunnen houden. Zonder vooroordelen wel te verstaan. Vooroordelen vormen hier in Duitsland het grootste obstakel. Hardcore heeft een slecht imago. Het werd altijd vergeleken met de scene in de Berlijnse club Bunker: speedcore, junks en verschoppelingen. Ik wil niet dat hardcore een rebelse undergroundbeweging is, ik wil dat er veel meer mensen naar luisteren. Velen denken dat hardcore per definitie speedcore is en dat is onzin. Ik heb zoveel hardcore-tracks gehoord die ook gewaardeerd zullen worden door techno liefhebbers. Hardcore hoeft niet hard qua sounds te zijn, het gevoel moet hard en diep zijn. 'Hard from the core', zoals de naam al zegt. Hardcore moet expressief en agressief zijn. Mensen zijn zo makkelijk te manipuleren door de media. Hardcore moet een zekere 'coolness' hebben. Tot dusver was het niet cool om naar hardcore te luisteren, het was cool om naar house te luisteren. De meesten kennen hardcore alleen maar van een Thunderdome tv-commercial. Ik wil me inzetten om dat te veranderen."